

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Split, Put Supavla 1

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Upravni sud u Splitu, po sutkinji tog suda Mirandi Gulišija Jurišić uz sudjelovanje Radojke Čupurdija, u upravnom sporu tužitelja Hudolin d.o.o. Ljubljana, Slovenija, Bezenškova ulica 21, OIB: 20044469983, zastupanog po opunomoćenici Sanji Neveščanin Mateša, protiv tuženika Grada Dubrovnika, Pred Dvorom 1, Dubrovnik, OIB: 21712494719, radi odabira najpovoljnijeg ponuditelja za dodjelu dozvole za obavljanje djelatnosti na pomorskom dobru, nakon javne rasprave održane i zaključene 19. prosinca 2025. i objave odluke temeljem članka 121. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 36/24; dalje ZUS), 16. siječnja 2026.

p r e s u d i o j e
i
r i j e š i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja Odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja za dodjelu dozvole za obavljanje djelatnosti na pomorskom dobru na području Grada Dubrovnika (19. Mikrolokacija „Plaža ispred hotela Adriatic“, broj lokacije 19.1.).

II. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenom Odlukom o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja za dodjelu dozvole za obavljanje djelatnosti na pomorskom dobru na području Grada Dubrovnika (19. Mikrolokacija „Plaža ispred hotela Adriatic“ broj lokacije 19.1.) Klasa: UP/I-342-01/24-02/20 Urbroj: 2117-1-09-24-01 od 27. lipnja 2024. na Javnom natječaju za dodjelu dozvola na pomorskom dobru kao najpovoljniji ponuditelj odabrano je trgovačko društvo „Hotel Maestral“ d.o.o. Dubrovnik (u daljnjem tekstu: Odluka).

2. Tužitelj drži da je osporena Odluka donesena uz povrede brojnih zakona, između ostalog, Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, Direktive 2014/23/EU Europskog parlamenta i vijeća, Ustava Republike Hrvatske, Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama, Zakona o koncesijama, Zakona o općem upravnom postupku, Zakona o administrativnoj suradnji u području poreza i dr. Odluka ne sadrži obrazloženje, dok iz zaključka Gradonačelnika Grada Dubrovnika Klasa: 342-01/24-01/06 Urbroj: 2117-1-27/12-24-96 od 18. lipnja 2024. proizlazi da je obrazloženje prijedloga Odluke sastavni dio istog. U tom obrazloženju se navodi da

tužitelj nije priložio potvrdu Porezne uprave Republike Hrvatske temeljem koje se utvrđuje da isti nema nepodmirenih obveza po osnovi javnih davanja prema državnom proračunu kako je to propisano točkom 16. (Sadržaj ponude) Javnog natječaja te je kao takva nepotpuna i nije uzeta u razmatranje. Tvrdi da u nijednom dijelu natječaja nije propisano da je ponuditelj dužan dostaviti potvrdu Porezne uprave Republike Hrvatske, kao i da je pravna osoba koja ima registrirano sjedište u Republici Sloveniji i ne posluje na području Republike Hrvatske dužna dostaviti potvrdu porezne uprave. Upućuje ne odredbe Zakona o poreznoj upravi („Narodne novine“, br. 153/23) i Zakona o administrativnoj suradnji u području poreza („Narodne novine“, br. 114/23) kojima se uređuje administrativna suradnja u području poreza između Republike Hrvatske i država članica Europske unije, a iz kojeg proizlazi da tužitelj u konkretnom slučaju nije bio dužan dostaviti potvrdu porezne uprave Republike Hrvatske. Pored toga, na službenim internetskim stranicama Europske unije „Your Europe“ pod kategorijom javnih natječaja navedeno je da se svaka osoba koja ima poslovni nastan u EU, ima pravo nadmetati u javnom natječaju u bilo kojoj zemlji te se koristiti dokumentacijom (potvrdama, diplomama, dr.) koju je izdala matična zemlja. Tužiteljeva ponuda se nije mogla smatrati nevaljanom jer je tužitelj dostavio slovensku potvrdu Porezne uprave da nema dospjelih, a nepodmirenih dugovanja. Središnji ured Porezne uprave Republike Hrvatske, kao ni njezini područni uredi ili ispostave ne mogu izdati potvrdu o nepostojanju duga pravnoj osobi koja nema sjedište niti posluje na području Republike Hrvatske.

Ukazuje ne odredbu članka 3. točka 1. Direktive 2014/23/EU Europskog parlamenta i vijeća od 26. veljače 2014. kojom je propisano da se javni naručitelji prema gospodarskim subjektima ponašaju jednako i bez diskriminacije te da koncept postupka dodjele koncesije nije osmišljen s namjerom da ga se isključi iz područja primjene Direktive ili da se određenim gospodarskim subjektima, radovima, robom ili uslugama nepravedno daje prednost ili ih se stavlja u nepovoljniji položaj. S tim u vezi upućuje na stajališta izražena na 33. sjednici Gradskog vijeća od 27. lipnja 2024. koje u tužbi citira (u kojima vijećnici izražavaju sklonost dozvole izdati poslovnim subjektima s tog područja). Uvjeti natječaja prema kojima ponude mogu dostaviti sve fizičke osobe državljani Republike Hrvatske i članica Europske unije (II Ponuditelj) da su protivni odredbi članka 71. stavak 4. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama prema kojima se dozvola na pomorskom dobru može dati samo i isključivo gospodarskom subjektu koji je registriran za obavljanje gospodarske djelatnosti, a ujedno i proturječni daljnjim uvjetima (II Ponuda) prema kojima se traži registrirana gospodarska djelatnost. U ovom slučaju da je povrijeđena i odredba članka 71. stavak 1. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama jer je javni natječaj raspisan 8. travnja 2024., iako je taj rok prema uputi Ministarstva mora, prometa i infrastrukture bio produljen do 15. veljače 2024. Isto tako, da je prekoračen rok za dostavu (prema uvjetima iz natječaja 30 dana od dana isteka ponude odnosno 24. svibnja 2024.), dok je osporena Odluka donesena 27. lipnja 2024.

Sama Odluka da je proturječna jer iz članka 1. stavak 3. proizlazi da je zainteresirana osoba ukupno ostvarila 100 bodova, dok iz obrazloženja proizlazi da mu je dodijeljeno 78 bodova. Suprotno odredbama Javnog natječaja, u kategoriji ponuđeni godišnji iznos naknade nije navedena jedinična cijena sredstava (ležaljki i suncobrana), već samo ponuđeni godišnji iznos naknade. Kao dokaz o vlasništvu sredstava tužitelj je dostavio „stanje osnovnih sredstava na dan 1. travnja 2024.“ iz kojeg proizlazi da „na stanju“ ima 287 ležaljki koje su raspoređene na različitim plažama, kao i račun broj 2/V4/4 od 16. veljače 2024. za 60 ležaljki, osam baldehina (koji nisu i ne mogu biti predmet natječaja) i osam duplih ležaljki. „Stanje osnovnih

sredstava“ nije dokaz vlasništva niti javna isprava koja ima dokaznu snagu u smislu članka 230. Zakona o parničnom postupku. Isti račun zainteresirana osoba priložila je i u natječajnoj dokumentaciji za lokaciju 21.1. plaža Vis 1, na kojem natječaju je, također, izabrana za najpovoljnijeg ponuditelja. Time želi reći da je maksimalan broj sredstava – ležaljki za koje je dostavljen dokaz o vlasništvu 68, kao i da je zainteresirana osoba temeljem istog računa odabrana za dvije lokacije, na kojima se izdavala koncesijska dozvola za ukupno 150 ležaljki. Zainteresirana osoba da nije dostavila valjan dokaz o vlasništvu sredstava – suncobrana, jer je uz „stanje osnovnih sredstava na 1. siječnja 2024.“ dostavila i račune br. 628/v1/1 i 629/v1/1 od 23. travnja 2024. s dospijecom plaćanja 23. svibnja 2024. (za 75 suncobrana) na kojima stoji napomena da su isti vlasništvo Prestige trade Dubrovnik d.o.o. sve do potpunog podmirenja duga. I ovdje je zainteresirana osoba račun br. 828/v1/1 priložila natječajnoj dokumentaciji za drugu lokaciju na koju je izabrana kao najpovoljniji ponuditelj.

Kao dokaz za ocjenu ponude prema kriteriju XV. stavak 1. podtočke 2. Javnog natječaja „uporaba opreme i pratećih instalacija i pružanje usluga koje koriste ekološki prihvatljive materijale“ traženo je priložiti ekološki prihvatljiv proizvodni certifikat za materijale prema europskim propisima. Zainteresirana osoba dostavila je ovjereni prijevod certifikata samo za suncobrane, dok za ležaljke dostavlja samo jedan certifikat (iako se radi o tri različita proizvoda). Taj certifikat čak, za razliku od certifikata za ručnike za plažu, nije ni preveden na hrvatski jezik. Zato je tužitelju sporno kako je odabrani ponuditelj dobio maksimalnih 10 bodova s osnove opreme i pratećih instalacija i pružanja usluga koje koriste ekološki prihvatljivi materijali, kao i maksimalno 10 bodova na ime uporabe opreme i pratećih instalacija i pružanja usluga koje su korisne za okoliš. Problematizira i izjavu Bože Peraka kao voditelja unutarnje čuvarske službe, osiguranja i zaštite, iz koje proizlazi da je isti odgovorna osoba za razvrstavanje otpada. Tvrdi da raspolaže dokazom da su na plaži Adriatic 8. kolovoza 2023. djelatnici Lučke kapetanije postupali prema zainteresiranoj osobi zbog kršenja Zakona o pomorskom dobru. Odabranom ponudom oštećen je i sam tuženik, jer je tužitelj ponudio 18.750,00 eura, dok je odabrana iznosila 12.000,00 eura. U tužbi se, pozivajući na brojnu praksu Ustavnog suda Republike Hrvatske i konvencijska prava, opširno izlaže o pravu na obrazloženu sudsku odluku i s tim povezanim pravom na pravni lijek. Predlaže se osporena Odluka poništiti.

3. U odgovoru na tužbu tuženik uzvraća da je Odluka potpuna i obrazložena, a njezin sastavni dio je Zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda od 7. lipnja 2024. u kojem je navedeno zašto je tužiteljeva ponuda neuredna. Postupak javnog natječaja za dodjelu dozvola na pomorskom dobru na području Grada Dubrovnika za razdoblje 2024. – 2028. provodi se sukladno hrvatskom pravu i Zakonu o pomorskom dobru i morskim lukama te odredbama Plana upravljanja pomorskim dobrom na području Grada Dubrovnika („Službeni glasnik Grada Dubrovnika“ br. 5/24). Tužitelj je dostavio potvrdu Financijskog ureda Ljubljana, Financijske uprave Republike Slovenije od 15. travnja 2024. koja pokazuje odnos ponuditelja prema javnim davanjima i državnom proračunu Republike Slovenije, dok nije dostavio dokaz o ispunjavanju obveza prema Republici Hrvatskoj. Tu je potvrdu mogao ishodovati, jer ima osobni identifikacijski broj registriran kod Porezne uprave Republike Hrvatske. Tužitelj pogrešno tvrdi da je stavljen u nepovoljniji položaj samo zato što nema sjedište na području Republike Hrvatske. Postupak je proveden javno i transparentno. U prilog tome napominje da se otvaranje ponuda pristiglih na javni natječaj audiovizualno snimao i prenosio u stvarnom vremenu na službenim stranicama tužitelja. U odnosu na tužbene navode da je Odluka ništeta jer u postupku nije ispoštovan rok iz članka 71. Zakona o pomorskom dobru i

morskim lukama, napominje da je za raspisivanje Javnog natječaja prethodno bilo potrebno donijeti Plan upravljanja pomorskim dobrom. Dalje, donošenju Plana upravljanja pomorskim dobrom prethodi Uredba o vrstama djelatnosti i minimalne naknade za dodjelu dozvola na pomorskom dobru („Narodne novine, br. 16/24) izdana od Ministarstva, mora, prometa i infrastrukture koja je stupila na snagu 9. veljače 2024. Tom Uredbom zadane su vrste djelatnosti i iznosi naknada temeljem kojih se raspisuje javni natječaj. Nakon usvajanja Plana upravljanja pomorskim dobrom, koji je stupio na snagu 28. ožujka 2024., pristupilo se izradi samog natječaja koji je raspisan 8. travnja 2024. Izabrani ponuditelj prema rang listi ostvario je 100 bodova, dakle, broj 78 je omaškom naveden. U odnosu na prigovor da zainteresirana osoba nije iskazala jediničnu cijenu sredstava – ležaljki i suncobrana, već samo godišnji iznos naknade, ističe da je u ponudi (Obrascu br. I) pod broj sredstava označeno na koliko se suncobrana i ležaljki odnosi onuda, iz čega je jednostavno utvrditi pojedinačnu cijenu sredstava. Potvrda o stanju osnovnih sredstava jednako je vrijedan dokaz o vlasništvu, a ista se izdaje temeljem unosa sredstava u poslovne knjige i evidencije ponuditelja. Uz ponudu su dostavljeni računi koji su vrednovani prilikom ocjene ponude, što je u skladu s odredbom članka 462. Zakona o obveznim odnosima. Datum dospijeca na računima izdanim od Prestige trade Dubrovnik d.o.o. je 23. svibnja 2024., roba je isporučena 23. travnja 2024. te se smatra da je vlasništvo kupca, ovdje zainteresirane osobe. Izabrani ponuditelj dokazao je vlasništvo i većeg broja opreme od one koju je dostavio u ponudi, kao i da će koristiti i upotrebljavati opremu i prateće instalacije te pružati usluge koje koriste ekološki prihvatljive materijale korisne za okoliš. Uz ponudu je dostavljen ovjereni prijevod certifikata od 22. travnja 2024. Osim dostavljene Izjave Bože Peraka, zainteresirana osoba dostavila je i Ugovor o pružanju usluga odvoza i oporabe i/ili zbrinjavanje otpada ČD-1/1-77-1/17 iz kojeg proizlazi da Čistoća d.o.o. naručitelju pruža usluge odvoza, oporabe i zbrinjavanja otpada na lokacijama Hotela Maestral d.d., kao i račun za obavljene usluge te prateći listovi za otpad. Smatra da tužitelj nije doveden u neravnopravan položaj, da mu je omogućeno korištenje svih pravnih sredstava, sam postupak da je proveden sukladno uvjetima javnog natječaja, pa se tužba predlaže odbiti kao neosnovana.

4. Temeljem članka 20. stavak 3. ZUS u spor je kao zainteresirana osoba pozvan sudjelovati izabrani ponuditelj Hoteli maestral d.o.o. koji odgovor na tužbu nije dostavio.

5. Tijekom spora održana je rasprava (ročište 19. prosinca 2025.), bez nazočnosti uredno pozvanog tuženika i zainteresirane osobe, na kojoj je strankama dana mogućnost izjasniti se o zahtjevima i navodima drugih stranaka te o svim činjeničnim i pravnim pitanjima koja su predmet upravnog spora.

6. Opunomoćenica tužitelja ostaje pri ranije izvedenim navodima i napominje da je potvrda porezne uprave o OIB-u ishodovana nekoliko dana prije predaje ponude i to za potrebe natječaja, jer prethodno tužitelj u Republici Hrvatskoj nije ni poslovao. Porezna uprava ne izdaje potvrde o negativnim činjenicama pa potvrdu porezne uprave zainteresirana osoba nije ni mogla dostaviti.

7. Sud je izveo dokaze uvidom u svu dokumentaciju koja se nalazi u spisu tuženog tijela te priloženu tijekom spora, dok je odbio prijedlog za izvođenjem od tužitelja predloženih dokaza (saslušanje svjedoka, pribavljanje spisa i dr.), jer isti nisu od utjecaja na utvrđivanje činjenica bitnih za donošenje pravilne i na zakonu osnovane presude.

8. Daljnjih dokaznih prijedloga stranke nisu imale.

9. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

10. Među strankama nije sporno da je Odlukom kao najpovoljniji ponuditelj za iznajmljivanje plaže opreme (ležaljke + suncobrani), na mikrolokaciji 19. „Plaža ispred hotela Adriatic broj lokacije 19.1. na dijelu č.z. 1825/2 k.o. Dubrovnik ispred č.z. 1804/5 k.o. Dubrovnik, izabrana zainteresirana osoba.

11. Tužitelj problematizira je li uopće bilo uvjeta za vođenje postupka, sadržaj natječajne dokumentacije, kao i način na koji je vršena ocjena pristiglih ponuda. S tim u vezi osporava da bi pisana ponuda za sudjelovanje u natječaju odabranog ponuditelja imala traženi sadržaj odnosno da je bila sastavljena sukladno natječajnim uvjetima.

12. Donošenju Odluke prethodio je postupak čiji se tijek u nastavku ukratko iznosi:

- temeljem članka 71. stavak 1. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama („Narodne novine, br. 83/23) i članka 18. Plana upravljanja pomorskim dobrom na području Grada Dubrovnika („Službeni glasnik Grada Dubrovnika“, br. 5/24) 8. travnja 2024. raspisan je Javni natječaj za dodjelu dozvola na pomorskom dobru na području Grada Dubrovnika za razdoblje 2024. – 2028. (u daljnjem tekstu: Natječaj);

- natječajem je, između ostalog, obuhvaćena Mikrolokacija „Plaže ispred hotela Adriatic“, broj lokacije 19.1. djelatnost iznajmljivanja (plažna oprema – ležaljke i suncobrani), 150 komada;

- prema zapisniku o pregledu i ocjeni Klasa: 342-01/24-01/06 Urbroj: 2117-1-27/12-24/11 od 7. lipnja 2024. za tu lokaciju pristigle su dvije ponude, i to;

- tužiteljeva ponuda kojoj nije priložena potvrda Porezne uprave Republike Hrvatske temeljem koje se utvrđuje da isti nema nepodmirenih obveza po osnovi javnih davanja prema državnom proračunu, kako je to propisano člankom 16. (XIV. Sadržaj ponude) Javnog natječaja, zbog čega se ponuda smatra nepotpunom;

- ponuda zainteresirane osobe koja je pravodobna i potpuna, a u kojoj "ukupno dodijeljeni broj bodova iznosi 78, i to 60 bodova temeljem ponuđenog iznosa, 10 bodova temeljem vremenskog obavljanja djelatnosti, 10 bodova temeljem kriterija upotrebe opreme i pratećih instalacija i pružanja usluga koje koriste ekološki prihvatljive materijale, 10 bodova temeljem kriterija upotrebe opreme i pratećih instalacija i pružanje usluga koje su korisne za okoliš, 5 bodova po osnovi prethodnog iskustva te 5 bodova po osnovi dobrog i odgovornog ponašanja/korištenja pomorskog dobra. S ukupno ostvarenih 100 bodova zainteresirana osoba smatra se najpovoljnijim ponuditeljem za tu lokaciju."

13. U takvim okolnostima donijeta je Odluka u kojoj se utvrđuje da su zaprimljene dvije ponude, da je ponuda zainteresirane osobe nepotpuna, a tužiteljeva ponuda najpovoljnija. Zapisnik o javnom otvaranju ponuda, zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda te rang lista ponuditelja sastavni su dio Odluke.

14. Tužitelj smatra da je provedenim postupkom povrijeđena odredba članka 71. stavak 1. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama prema kojem je na temelju Plana upravljanja pomorskim dobrom iz članka 39. stavka 1. ovoga Zakona izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno do 1. veljače tekuće godine objaviti javni natječaj za dodjelu dozvola na pomorskom dobru u službenom glasilu, na oglasnoj ploči, na službenim mrežnim stranicama jedinice lokalne samouprave i najmanje u jednom dnevnom listu. Time što je Javni natječaj raspisan u zakašnjenju 8. travnja 2024. da se trebalo smatrati da se u tekućoj godini neće davati dozvole na pomorskom dobru za tu godinu.

15. Prema ocjeni suda, prekoračenje tog roka ne dovodi do takve pretpostavke, jer to nije u duhu Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama niti općeg cilja da se pomorskim dobrom kao područjem od općeg interesa gospodarski koristi. Takav rok

nije prekluzivan na način da njegovim protekom nema mogućnosti raspisivanja natječaja i davanja dozvola. Sud primjećuje da ta činjenica nije bila sporna ni tužitelju koji ranije nije dovodio u pitanje mogućnost izdavanja dozvola, pa je na objavljeni Javni natječaj podnio prijavu. Uz to, tuženik je pojasnio da je Plan upravljanja pomorskim dobrom („Službeni glasnik Grada Dubrovnika, br. 5/24) stupio na snagu 28. ožujka 2024. odnosno nakon što je donesena Uredba o vrstama djelatnosti i minimalnim naknadama za dodjelu dozvola na pomorskom dobru („Narodne novine“ br. 16/24).

16. Opširnim tužbenim navodima tužitelj obrazlaže svoje pravo da kao poslovni subjekt iz države članice Europske unije ravnopravno i pod jednakim uvjetima sudjeluje u postupku dodjele dozvola na pomorskom dobru. To, prema stavu suda, nije ni sporno, jer prema točki II. (Ponuditelj) pravo na podnošenje prijave za sudjelovanje na javnom natječaju imaju sve fizičke osobe državljani Republike Hrvatske i državljani članica Europske unije, kao i sve pravne osobe koje imaju registrirano sjedište u Republici Hrvatskoj odnosno nekoj od država članica Europske unije. Dozvola na pomorskom dobru može se dati gospodarskom subjektu koji je registriran za obavljanje gospodarske djelatnosti za koju je podnio ponudu na Javni natječaj. U toj je točki stavljena posebna napomena da ponuditelj podnošenjem ponude pristaje na sve uvjete objavljene u Javnom natječaju. S tim u vezi, sud ne smatra da je tužitelju uskraćeno pravo na učinkovit pravni lijek, jer je u ovom sporu raspravljeno je li povrijeđeno njegovo pravo ili pravni interes konačnom ocjenom tuženika da je njegova ponuda nepotpuna.

17. Tužitelj je kao poslovni subjekt s poslovnim sjedištem u državi članici Europske unije mogao, a što je podnošenjem prijave i učinio, sudjelovati u postupku dodjele dozvola na pomorskom dobru pod jednakim uvjetima kao subjekti s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj. To znači da je uz svoju ponudu bio dužan dostaviti Javnim natječajem tražene isprave.

18. Konkretno, sporno je pitanje jeli tužitelj tom zahtjevu udovoljio dostavljanjem potvrde Financijske uprave Republike Slovenije, Financijski ured Ljubljana od 15. travnja 2024. kojom se potvrđuje da do tog dana nisu evidentirana porezna davanja i druge novčane neporezne obveze. Prema glavi XIV. Sadržaj ponude točka 16. Javnog natječaja potrebno je dostaviti potvrdu Porezne uprave da nema dospjelih a nepodmirenih dugovanja po osnovi javnih davanja prema državnom proračunu (ne starijem od 30 dana od dana podnošenja ponude).

19. Sud ne smatra da je takav uvjet nerazumljiv i po prirodi stvari kod davanja ovakvih dozvola ocjenjuje se urednost poslovnog subjekta u odnosu na proračun Republike Hrvatske. Tužitelj tvrdi da takvu potvrdu nije ni bio u mogućnosti ishoditi jer u Republici Hrvatskoj nema sjedište niti je aktivno poslovao. Istodobno, tužitelj je dostavio uvjerenje Upravnog odjela za proračun, financije i naplatu Grada Dubrovnika Klasa: 401-01-24-02/344 Urbroj: 2117-1-07-02-24-4 od 18. travnja 2024. kojim se potvrđuje da nema nepodmirenih (dospjelih) financijskih obveza prema Gradu Dubrovniku. Tužitelj je takvo uvjerenje ili barem potvrdu da nije evidentiran kao porezni obveznik u Republici Hrvatskoj mogao zatražiti i od Porezne uprave. Isto tako, nije bilo zapreke da tijekom postupka u odnosu na taj uvjet zatraži pojašnjenje od tijela nadležnog za provođenje postupka. Iz isprava priloženih ponudi ne može se zaključiti da tužitelj u Republici Hrvatskoj nema poslovnog iskustva, kao i da bi to bio razlog da tužitelj nije mogao pribaviti traženu potvrdu. Zato sud ne smatra pogrešnim zaključak tuženika da nedostavljanje potvrde Porezne uprave da nema dospjelih, a nepodmirenih dugovanja po osnovi javnih davanja prema državnom proračunu tužiteljevu ponudu čini nepotpunom.

20. Osim što prigovara utvrđenju da je njegova ponuda nevaljana, tužitelj spori i valjanost ponude odabranog ponuditelja. Sastavni dio osporene Odluke su zapisnik o javnom otvaranju ponuda, zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda te rang lista ponuditelja. Iz istih proizlazi da u odnosu na ovu lokaciju drugih ponuda nije bilo te je kod nepotpune tužiteljeve ponude, najpovoljnija i ujedno jedina preostala ona zainteresirane osobe. Tužitelju je sporno da je odabrani ponuditelj dobio maksimalnih 10 bodova s osnove opreme i pratećih instalacija i pružanja usluga koje koriste ekološki prihvatljivi materijali te uporabe opreme i pratećih instalacija i pružanja usluga koje su korisne za okoliš. Prema mišljenju suda, ti prigovori ne utječu na zakonitost Odluke, jer bi u slučaju manje ostvarenih bodova s te osnove, zainteresirana osoba kao jedini ponuditelj i dalje bio najpovoljniji.

21. Kod izloženog, sud ne nalazi da je osporenim rješenjem povrijeđen zakon na štetu tužitelja, pa je temeljem odredbe članka 116. stavak 2. ZUS-a tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan.

22. O troškovima spora odlučeno je temeljem odredbi članka 147. stavak 1. ZUS-a prema stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora, ako zakonom nije drukčije propisano.

U Splitu 16. siječnja 2026.

S U T K I N J A

Miranda Gulišija Jurišić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv presude i rješenja dopuštena je žalba, u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpavka presude, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, putem ovog suda, za Visoki upravni sud Republike Hrvatske.

DNA:

- opunomoćenici tužitelja
- tuženiku
- zainteresiranoj osobi
- u spis

Rj:

I/ Na temelju članka 11. stavak 3. Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine, br. 118/18, 51/23) naplatiti sudsku pristojbu.

III/ Kal. 30 dana

Broj zapisa: **9-30882-b65bd**

Kontrolni broj: **0f776-78eca-ad78e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Upravni sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.